

ÎNTEPRINDEREA DE INDUSTRIALIZARE A CĂRNII DIN SIBIU PE COORDONATELE UNEI ACTIVITĂȚI TOT MAI EFICIENTE

Constituită din cinci mari unități economice — secțiile abator și frigifer, fabricile de preparate și conserve de carne din Sibiu și Mediaș și atelierul central de piese de schimb și utilaje tehnologice pentru industria alimentară — întreprinderea de industrializare a cărnii din Sibiu cunoaște, pe zi ce trece, noi performanțe cantitative și calitative. Este suficient să amintim că în urma bunelor rezultate economice obținute pentru activitatea desfășurată pe tot parcursul anului trecut întreprinderea a fost declarată întreprindere evidențiată pe ramură. Apoi, un scurt bilant întocmit la finele primelor cinci luni ale acestui an ne pune în contact cu realități prestigioase începând cu faptul că principalii indicatori de plan au fost nu numai îndepliniți dar chiar depășiți și terminând cu consemnarea unui eveniment cu profunde semnificații — s-a realizat o producție marfă suplimentară de aproape 4 milioane lei din totalul de 5 milioane cit reprezentând angajamentul anual al acestui colectiv. Așadar, un serios pas spre înainte în spatele căruia întreprinderea are de-a face substanțial pentru îndeplinirea cincinalului înainte de termen.

Dincolo de perimetrul cifrelor descindăm coordonatele care definesc colectivul de muncă al întreprinderii. A le defini înseamnă a vorbi despre calitate, diversitate sortimentală, productivitate, competitivitate. Sisteme de referință certe, actuale în luna cărora oscilează întreaga eficiență economică a activității desfășurate aici. Puncte de reper a căror dinamică se împletește armonios cu întreaga evoluție economică a țării.

Obiective majore înscrise pe agenda de lucru

• La secția abator din Sibiu s-a urmărit igienizarea și reorganizarea fluxului tehnologic. În acest sens s-au plasat pereți cu peste 1200 mp faianță, s-au înlocuit ușile vechi din lemn cu uși de inox, s-au schimbat toate pardoselile cu mozaic, s-a construit un depozit pentru refrigerarea cărnii, s-a amenajat un grup social format din garderobe, filtru pentru bărbăți și femei cu anexe respective etc.

• La secția abator din Mediaș s-a construit două depozite pentru refrigerarea cărnii și acum se lucrează la faianțarea grupului de subproduse pentru a se crea condiții favorabile valorificării superioare a celui de-al „cincilea sfert”.

• La secția din Agnita abatorul a fost modernizat în întregime. El se caracterizează printr-un flux tehnologic continuu pentru sacrificarea porcilor, un depozit frigorific pentru regenerarea cărnii, grup pentru valorificarea subproduselor etc.

• La fabrica „Salconserv” din Mediaș cele trei secții — preparate de carne, conserve de carne și salam de Sibiu — sunt în permanență atenție a comitetului oamenilor muncii al întreprinderii pentru valorificarea superioară a materiilor prime și în special a subproduselor din piei și ale abator. Este în curs de definitivare un studiu pentru dublarea

capacității de producție la secția salam de Sibiu.

• Pentru valorificarea superioară a cărnii de ovine se fac demersuri — documentația este înaintată deja băncii — pentru realizarea unei împrumuturi de ovine de aproape patru mii de capete.

• Pentru acoperirea necesarului de forță de muncă pe lângă cursul de scurtă durată de calificare la locul de muncă, întreprinderea mai are prevăzut, prin planul de școlarizare pentru 1973-1974, două clase — una de măcelari și alta de operatori subproduse.

• La atelierul de ambalaje metalice, piese și prototipuri pentru industria alimentară, care funcționează pe lângă întreprindere, colectivul de specialiști lucrează la pregătirea asimilării și realizării unor mașini moderne necesare industriei pe care o deosevite. Este vorba de fierăstraie stabile cu bandă, diferite tipuri de mașini de tras șoric, de toc carne, congelator și altele. Acestea se adaugă altor produse concepute aici, cu luni de zile în urmă, care au facilitat reducerea în mare parte a importului de mașini și piese de schimb de acest gen.

• Până în 1974 inclusiv va fi construit sediul noului atelier de piese de schimb și utilaje pentru industria alimentară, care va crea posibilitatea înlocuirii în întregime a importului acestor piese.

Imbucătoare prin frumosul aspect comercial și tentante prin calitatea și bunul gust — ouă, produsele fabricii „Salconserv” Mediaș sînt tot mai mult solicitate de consumatorii interni și externi. Venind în întâmpinarea preferințelor acestora, producătorii își diversifică continuu gama sortimentală. Numai în primele cinci luni ale anului, la conserve, produsele noi dețin o pondere de 45 la sută din totalul producției

O bogată și diversificată gamă sortimentală

Colectivul de muncă al întreprinderii — înțelegând că se pot obține însemnate sporuri de producție și pe seama utilizării cu maximum de randament a materiilor prime, prelucrării lor superioare și, deci, transformării acestora în produse cu o valoare economică cât mai avansată — și-a concentrat căutările în această direcție. Rezultatele se văd în bogată și diversificată gamă sortimentală ce se realizează aici. Peste 70 sortimente de mezeluri și peste 30 sortimente de conserve și tot atâtea preparate de carne, un mare număr de produse congelate, 15 sortimente diferite de conserve de pateuri,

polonez, salam de Sibiu, vinătoresc, caraboi, lehevruri etc. De altfel, ponderea produselor noi în total producție, pe primele cinci luni ale anului este de 15,1 la sută ceea ce demonstrează intensă preocupare pentru nou existentă aici. Salami Sibiu, Cindrelu, conservele cu carne de vită și sos de ciuperci, cu smântină, Schweinbraten, Hackbraten, conservele: friptură de porc cu garnitură de cartofi și mazăre în cutii gen farfurie sînt câteva din sortimentele noi ce se produc acum, la Întreprinderea de industrializare a cărnii, alături de produse tradiționale ca: crenvurști, parizer,

polonez, salam de Sibiu, vinătoresc, caraboi, lehevruri etc. De altfel, ponderea produselor noi în total producție, pe primele cinci luni ale anului este de 15,1 la sută ceea ce demonstrează intensă preocupare pentru nou existentă aici. Salami Sibiu, Cindrelu, conservele cu carne de vită și sos de ciuperci, cu smântină, Schweinbraten, Hackbraten, conservele: friptură de porc cu garnitură de cartofi și mazăre în cutii gen farfurie sînt câteva din sortimentele noi ce se produc acum, la Întreprinderea de industrializare a cărnii, alături de produse tradiționale ca: crenvurști, parizer,

Produse mediate la diferite țiguri internaționale

- Corned beef
- Gușă de carne de vacă
- Kalops
- Minzat în sos de măr
- Sauerbraten
- Beef à la Stroganoff

O altă direcție de acțiune este calitatea. Aș putea spune că, în realitate, comandamentul suprem al întregii noastre activități este calitatea. Nu ne este totuși ce și cum producem. Și domeniul în care întotdeauna se poate face

Un veteran se destăinuie

ceva este cel al calității. Continua îmbunătățire a acesteia ne aduce mereu în prim-plan solicitările, sporește incontestabil competitivitatea produselor noastre. Nu întimplător sîntem recunoscuți ca buni furnizori pe piața internațională, avînd deja relații comerciale

tradiționale cu o serie de țări ca R.F. Germania, Austria, Suedia, Italia, Cehoslovacia, U.R.S.S., Elveția, Olanda, Franța, Anglia etc. În prezent sîntem „cruți” și de Spania, Portugalia, Iugoslavia și alte țări. Este demn de remarcat faptul că, în principal, creșterea eficienței exportului cel-l facem se datorează sporirii ponderii conservelor cu sosuri în detrimentul conservelor de carne în sine propriu, de la 20 la sută la cca 45 la sută. În felul acesta reușim să valorificăm superior materia primă și să fim competitivi pe piața externă.

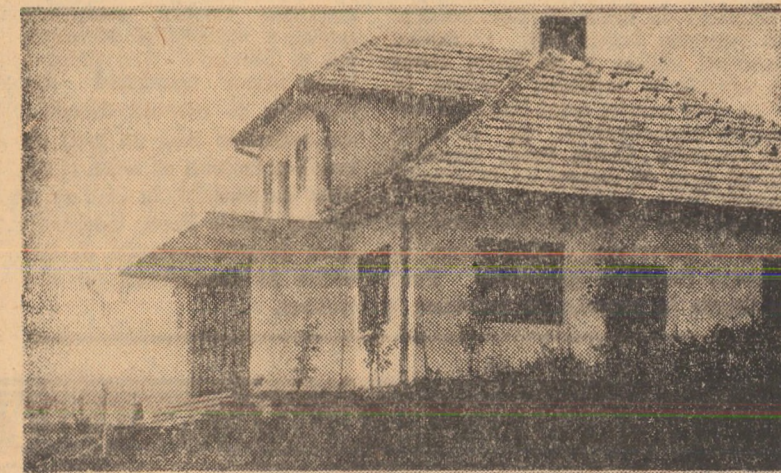
Și cum întotdeauna i-a plăcut să fie un exemplu în ceea ce face, numai în ultimii trei ani, Ioan Roth este „părintele” a peste 20 sortimente de conserve și 3 sortimente de mezeluri a căror rețetă s-au născut din dorința de a produce mai mult, mai bine și mai ieftin. Invitîndu-l să vorbească despre ele s-a mulțumit cu precizarea că fără ajutorul mașinilor Nicolae Radu, Cornel Rodi și a inginerului Eduard Bertel acestea nu puteau fi realizate.

V. BARBU

Dotate după ultimii parametri ai științei și tehnicii de profil, unitățile întreprinderii oferă condiții de lucru optime oricărui salariat. În imagine — la congelator produsele sînt manipulate mecanizat

I.A.S. Slimnic — PE CALEA CONTURĂRII PROPRIEI PERSONALITĂȚI

O preocupare constantă pentru îmbunătățirea condițiilor de trai ale lucrătorilor din I.A.S.: la fermele Șarba Nord și Sud au fost construite sedii moderne. În foto: „villa” Șarba-Sud

Locurile acestea, chintesență a podlului transilvan, trebuie cunoscute vara. Adică atunci cînd soarele înușă crîngurile și holdele și cînd oamenii acestia, vesnici tineri, trebăluind la coasă, la sapă sau la vie, devin ei înșiși o „mîndrie” a muncii și a vieții. Locurile acestea, smălțuite de smaraldul frunzișului și al ierburilor, pe unde pămîntul respiră calm, sub cerul înalt, sînt pline de legende. De sus, de un deal — forș al gîzilor auriu — cetatea cuprînde cu o privire largă satul, hotarele, cîmpurile, oamenii. Urcădu-te înăsus pe Știodel sau dincolo, pe Pisc, cetatea cu ziduri de metaforă și creneluri de istorie se vede ca-n palmă, în zborul planșelor al privirii însetate de spații.

În aceste zile de vară, oamenii Slimnicului tînar sînt parcă îmbrăcați în lumină. În livezi, în vie, în lanurile pe unde se „prîtocește” rotund aguridul fruct al pămîntului bine muncit, sînt prezenți oamenii. Ei sînt de departe, chiar dacă au-i vezi sînt în miezul de foc al timpului PREZENT, ei sînt înșiși ev emnante tînar, cucuritor, în expansiune istorică.

Nu poți vorbi despre oamenii Slimnicului fără a face racordarea imediată la REALIZARI, fără a încerca o traiectorie a drumului acestor oameni spre conturarea unei personalități colective, viguroase, stenoase, de mare complexitate și de acută contemporaneitate. Și personalitatea obștei înseamnă, în primul rînd, cele două unități economice-productive ale comunei cooperative agricole și întreprindere de stat.

Imaginea „Gostatului” cu barăci și șoproane prin care hăuie vînturile toamnelor înghețate a rămas în istorie, parte de antologie. Imagini ale tractoristilor încotormănați în pufuice, „călărind” costelivele herghelii ale K.D.-35 sau I.A.R.-ului — începuturilor au cedat locul mai-tonicilor și convingătoarelor crîmpele „herbinați” din munca a celorlalți oameni (și totuși alții!) care azi minues greifere, „Universale”, „Glorii”... Și ei, gastații, cunoscîndu-și prea bine trecutul nu prea îndepărtat, își prefațază viguro, cu trăsături sigure un prezent pe măsura acestui timp și pregătite, etapă cu etapă, un viitor bogat în semnificații.

Despre acestea toate stăm de vorbă pe îndelete sus, pe „Pisc”, în miros de trifoi proaspăt cosit, cu inginerul Ioan Stroia, directorul I.A.S. Slimnic. Un om care pășește peste granița celor 15 ani de meserie — toți în același loc de muncă.

— E greu să fii „cîrma” unei asemenea unități agricole? — Cum să vă spun? E și nu e greu. Cum spunea savantul profesor, academicianul Gh. Ionescu-Sisești: „În agricultură primii... 30 ani sînt mai grei”. Restul — se poate transforma în obișnuință.

— E cazul și aici? — Nu știu sigur. Cert însă rămîne faptul că avem o meserie foarte frumoasă, care poate fi practică în condiții excelente. Și cel care își iubeste meseria, are satisfacții deosebite. Cum să nu simți satisfacție cînd îți vezi rezultatele îmbucurătoare ale muncii tale și ale celor din jur? Iată: livezi în

floare, vie cu struguri mustind de lumină, holde în care aromeste piinea țării...

Așa vorbește un om despre muncă sa. Și a conduce o întreprindere ca aceasta nu-i o... întreprindere ușoară. Aproape 5000 hectare teren agricol, din care 570 hectare livezi, 2500 hectare terenuri arabile, 1200 bovine, 11000 ovine, 70 tractoare și sute de mașini și utilaje — iată o avere considerabilă, dată pe mîna unor oameni care au ca sarcină să dea producției, beneficii, din ce în ce mai mari.

Anual — aproape 30 milioane lei — producție globală. Anual — 23 milioane lei producție marfă. În fiecare an — o mie de tone de grîu, peste 2200 tone cartofi, 13000 hl lapte de vacă, 1300 hl lapte de oaie, 125 tone de carne, peste 3500 tone de fructe — livrate țării. Sînt cifre care nu pot comunica total, angajamentul de efort constructiv măsurabil, sînt cifre care își capătă conținut doar dacă reușim să transformăm toate acestea în mîile de ore de muncă încordată, în tonele de transpirație care au „fertilizat” cîmpurile.

Baza succesorilor — oamenii, așa îi place directorului să spună cînd vorbește despre producție. Evident, oamenii concep, tot ei își materializează hotărîrile. Agricultorul de stat este angajată planar într-o patriotică acțiune de autodepășire, care, prin semnificațiile sociale, trece de sfera intereselor de grup. În prim-planul acestei acțiuni — continua modernizare a tehnologiilor de lucru, aplicarea consecventă, cu operativitate și eficiență, a celor mai noi cuceriri științifice și tehnice. Adică o evidență intensificarea a procesului de profilare a producției, de specializare a unității, a formațiilor de lucru. Concepția ca un organism unitar ce vizează valorificarea superioară a potențialului productiv din zonă prin exploatarea științifică a puterii baze tehnico-materiale de care dispune (și care se dezvoltă continuu, în ritm susținut), unitatea este organizată pe șapte ferme de producție, din care trei mici, o medie, o mare. Acestea sînt: zootehnică, o mixtă (vegetală și zootehnică) și trei — cu producția preponderent „cultura mare”. Bineînțeles, profilul fermelor a fost condiționat de cerința exploatarea rațională a fondului funciar, a punerii în circuitul productiv intensiv a întregului potențial economic existent.

Caracteristicile principale ale tehnologiilor de lucru aplicate sînt (nici nu puteau fi altele) mecanizarea și chimizarea. Sectorul vegetal dispune de un puternic parc de mașini și tractoare capabile să execute o gamă largă de lucrări. Cîteva date: încălțarea pe tractor a ajuns la jumătate de hectare teren arabil iar sarcina de lucru pentru o combină de recoltare ce-

reale este de aproape 30 hectare. Ceea ce, pentru cele 12 combine de tip C1-C3 și 5 „Glorii” existente înseamnă posibilitatea încheierii cartofii și de recoltare în mai puțin de 10 zile. Cîteva cuvinte despre chimizare. Anual unitatea utilizează cca 600 tone azotoase, 320 tone potasice și 800 tone superfosfat. De asemenea, pentru realizarea producției vegetale se folosesc anual peste 15000 tone îngrășăminte naturale. Asta înseamnă posibilitatea fertilizării anuale a cel puțin 500 hectare terenuri arabile cu o doză de minimum 30 tone la hectă. Și a aplica la 5 ani odată o asemenea doză pe toate terenurile este o realizare meritorie care explică, în parte, nivelul producțiilor realizate aici. Tot în cadrul chimizării trebuie să amintim că în fiecare an se erbidază cerealele păioase, porumbul pentru boabe, porumbul pentru siloz, cartofii și podgoria pe toată suprafața de terenuri ocupate, precum și livada pe cca 200 hectare. Iată cîteva „secrete” ale producțiilor medii de 3500-3700 kg grîu, 3400-4000 kg porumb boabe, 25 tone cartofi, 40-50 tone sfeclă, 50-60 tone porumb siloz, 5000 kg fin trifoliene sau 3000 kg fin natural la fiecare hectă, cit înscrise acum gostatului din Slimnic, în evidențele lor contabile, și este limpede că acestea nu sînt limite de timp...

Sînt totuși, în această activitate plurilăntă ce conturează, precum o profilare specifică: pomicultura este sectorul ce se impune, zootehnia tinde să-și contureze caracterul intensiv, în timp ce „cultura mare”,

vegetalul de cîmp adică — nu cedează locurile marcate prin cuvîntul „performanță”.

Livezile au căpătat aici un puternic și eficient caracter intensiv. Flori de măr, păr, cîreș, vișin, gutui, prux — pe 570 hectare. Aproape 200000 pomi — o puternică „inimă” ce oxigen și confortare un flux de vitamine și elixir dătător de sănătate în acest colț de țară. De ce am avea oare mai multă admirație pentru legendarele grădini suspendate ale Semiramidei babiloniene decît pentru aceste colțuri de rai ivite din truda oamenilor contemporani? La ferma pomicolă Bacea din florile grele ale creșterii curg spre noi parfumate fructe care fac deliciu nu numai pentru copii. Aici s-a construit un modern depozit, de-aici iau drumurile beneficiarilor externi tone de fructe zemoase. La fermele Șarba — Sud și Nord — pădurea continuă a pomilor în plină „pirgure” a vită-mizelor se-ntinde cale de nouă kilometri. Ați fost la noi, la villa? — te-ntrebă cu mîndrie pomicultorii, dornici să-ți arate mai-nouă lor realizări: cele două sedii moderne ale amintitelor ferme, unde muncitorii găsesc tot ce le trebuie după o muncă intensă la stropș sau la prășit în livadă. La „villa” de la Șarba-Nord se află în construcție un depozit modern și o platformă pentru sortarea și ambalarea fructelor. Peste 3600 tone de asemenea fructe — altă treabă să producă și să livreze în acest an unitatea. Minimum 20 kg fructe de la fiecare pom — aceasta este sarcina pe care și-au asumat-o pomicultorii de aici. Ar mai fi de subliniat faptul că fermele Șarba-

Sud și Șarba-Nord — care cuprind 536 ha — au numai livezi intensive, adică cca 500-600 pomi la hectă, cca 134 hectare are livada semintensivă, în timp ce livada „clasică” deține numai 100 hectare.

Despre zootehnie? În acest an au apărut în 3000 litri lapte de la fiecare vacă furajată, ne mărturisesc inginerul șef Ion Neamtu. Avem condiții bune, vom crea altele și mai bune și sperăm să fim la înălțime și cu zootehnia”. Să menționăm că aici mulșul mecanic este introdus de 12 ani? Să vorbim despre mecanizarea completă a celei mai grele lucrări din grăd — evacuarea gunoierii? Să mai amintim că în zootehnie sînt oameni cu 15-20 ani vechime la același loc de muncă? Nu, mai bine să spicim rapid cîte ceva din obiectivele de perspectivă. La ferma Rusi a început construirea unui modern complex zootehnic ce va cuprinde 532 vaci și 350 vitele pentru prășilă. Adică o investiție — rentabilă — de aproape 6 milioane, ce va contribui la dublarea producției marfă de lapte de vacă ce se obține acum.

Și apoi — marea problemă: organizarea științifică a pășunatului. Aici, pînă acum s-a „mers” pe linia exploatarea intensivă a animalelor și perenelor pentru furaj. Și iată este bună, dar nu suficientă pentru atingerea țelurilor propuse. Adică — valorificarea superioară a fiecărei palme de pămînt. Din acest punct de vedere I.A.S. Slimnic se prezintă cu unele rezultate meritorii. Trifoiul și lucerna au dat producții de peste 4000 kg fin la prima cosire. În livezi s-au semănat culturi furajere pe 170 he-

ctare, dovleci și pepeni furajieri, sfeclă furajeră. Peste 2000 tone furaje suculente se vor realiza în plus. Cu aceste furaje va fi înțretinut un „micro-șeptel” format din 25 vitele (la Șarba-Sud, unde se de fermă este inginerul Ios Lipovan) și 10 vitele la îngrășat (la Șarba-Nord, unde se de fermă este inginerul Alex. Popovici). Această acțiune este doar o continuare a realizărilor din anul trecut. Deci — iată noi tradiții...

A cționînd perseverența, pentru mobilizarea rezervelor interne de sporire a producției agricole, colectivul de muncitori, ingineri și tehnicieni de aici, sub conducerea comitetului, a luat măsuri de repunere în circuitul productiv a unor terenuri „dificile” sau altădată puse gospodărite. Două hectare — pe hotarul „Sura Mare”, 1,5 hectare pe „Pisc”, 1 hectă — la „Șesul lui Melzer”, 5 hectare — în „Grădina lui Timariu” și „Valea Podului” — iată o „micro-fermă” de aproape zece hectare cîștigată pentru producție. De aici — zeci de tone de grîu, zeci de tone de furaje, sute de hectolitri de lapte în plus. Iată cum stău să acționeze oamenii pentru a se încadra în „folosirea intensivă a fondului funciar” — lozină ce îi pierde, în acest mod, caracterul formal, căpătînd conținut substanțial prin faptele acestor oameni...

Oamenii — care sfîșoacă locul. Oamenii harnici, despre care ne-a vorbit cu mîndrie și Nicolae Vărgatu, șeful fermei nr. 4, secretarul comitetului de partid al întreprinderii. Dintrii salariați ai unității unul este membru de partid. Organizațiile de bază sînt „creierii” și „motorul” întreprinderii. Orînde este mai greu — sînt ei, comunistii. În fruntea acțiunilor, la fruntea oamenilor, conducînd colectivele spre noi succese. În ferma nr. 1 Johann Hartmann, Toma Figuli, în ferma nr. 2 Florin Mureșanu, Ioan Klein, în ferma nr. 3 — Olimpiu Hasegan, Martin Schesau, Toma Guni, în ferma nr. 4 — Lorentz Renges, Lorentz Giront, Toma Linerth, în ferma nr. 5 — Ioan Linerth, Gustav Schwarz, Thomas Melzer, în ferma nr. 5 — Ion Masca, în ferma nr. 7 — Zaharia Boben, Martin Zimmermann — și mulți, mulți alții, comunisti, oameni care și-au făcut din îndeplinirea sarcinilor o onoare.

Toți aceștia, împreună cu cei care acționează gîndind la fel ca ei, pentru ridicarea pe noi trepte a activității de producție, constituie „colona vertebrală” a colectivului în care muncesc.

Aceștia sînt oamenii unei întreprinderi agricole de stat în plină dezvoltare, angajată planar pe drumul conturării proprii personalități.

Reportaj realizat de GH. GRĂDINARU

Livezile intensive ale I.A.S. Slimnic se întind pe 336 ha. în fermele Șarba — Sud și Nord. Iată o imagine... reconfortantă: pomii, alinați pe șpalieri, pregătesc rodul bogat al miilor de tone de fructe

